

Bestemmelser; thi det maatte blive en Samling af alle vore ældre Love og Anordninger, omredigerede og ombannede saaledes, som det ærede Medlem anfaae for hensigtsmæssigt; en saadan Samling vilde, som sagt, vist blive et meget fornøieligt Arbejde for os Andre, men jeg troer ikke, at det vilde blive fornøieligt for den ærede Rigsdagsmand at udføre. Men hvorom Alting er, den Sætning, der saaledes er bleven opstillet, er absolut forkastelig; det er aldeles urimeligt, at der skulde kunne være nogen Lovændelse her i Landet, dersom den Sætning var rigtig, som den ærede Rigsdagsmand opstillede; thi det er aldeles klart, at der bestaaer en Forskjel imellem, hvad man nu kalder constitutionelle Love, og hvad man i gamle Dage kaldte Love. De ældre Love og Forordninger omfattede nemlig baade, hvad der nu kaldes constitutionelle Love, og hvad der kaldes kongelige Anordninger, hvoraf følger med en ligefrem uafviselig retlig Nødvendighed, at mange Bestemmelser i de ældre saakaldte Love fremdeles maae kunne forandres, ligesom de og blive hver Dag forandrede ad Anordningsveien (Tscherning: Maa jeg bede om Drødet!). Det er derfor, jeg mener, at det paa ingen Maade gaaer an, at den af den ærede Rigsdagsmand udtalte Anskuelse staaer uimodsagt, og uden at gaae nærmere ind paa Anvendelsen af den almindelige Sætning paa den her foreliggende enkelte Sag, vil jeg blot henvise det ærede Medlem til Bestemmelserne, som umuligt kunne være ham ubekjendte, da han har sydfølsat sig saa meget med denne Gjen-

stand, nemlig Rescriptet af 1809 og Resolutionen af 1822.

Tscherning: Det er overmaade heldigt, at vi fik denne Udtalelse, for det Første, fordi den ærede Minister forudsatte et Løfte af mig, som jeg ikke er mig bevidst at have givet; thi jeg havde ikke tænkt paa at foreslaae noget Nyt, men jeg vilde ganske simpelt foreslaae en Lov, hvorved alle de Lovbestemmelser, der findes i vore Lovsamlinger før 5te Juni 1849, skulde fra den Tid af, at Loven traadte i Kraft, gælde som Love, og jeg havde ganske sikkert formodet, at det ærede Ministerium, som burde vide Bæst med det Slags Sager og allerede have en Fortegnelse paa rede Haand, vilde møde dette Forslag med de behørigte Tillæg og Dylhsninger. Dgsaa af en anden Grund er det godt, at den ærede Minister har yttret sig, som skeet er; thi det beviser den Paastand, som jeg har gjort ved flere Leiligheder, at Ministeriet, uden at lægge synderlig Magt derpaa, hver Dag ved administrative Bestemmelser forandrer det, som vi her bilde os ind er Love; at dette forholder sig saaledes, troer jeg vil fremgaae af forskjellige Sagers Behandling, og jeg har allerede ved Udskrivningsvæsenet paa-peget det, thi der er der et saadant Chaos af alle Slags Bestemmelser, der ere særdeles vigtige for de personlige Rettigheder, og hvor Loven fremfor Alt maa være tydelig, at der ikke længer er Nogen, som kan sige, hvad der er Lov, og hvad der er Anordning.